Korondán Boglárka
BME Építészmérnöki szak
Szakmai gyakorlat

Hollandia, Rotterdam
Ector Hoogstad Architecten
23.02.2026-23.08.2026

Az Erasmus szakmai gyakorlatom során lehetőségem volt 6 hónapot Rotterdamban tölteni, ahol az Ector Hoogstad Architecten építészirodában dolgoztam. Már a jelentkezéskor nagyon fontos volt számomra, hogy ne csak külföldi környezetben szerezzek szakmai tapasztalatot, hanem egy olyan irodába kerülhessek, ahol valódi tervezési folyamatokba is betekintést nyerhetek. Visszatekintve azt érzem, hogy a gyakorlat sokkal többet adott ennél: szakmailag rengeteget fejlődtem, közben pedig egy teljesen más munkakultúrát és életformát is megismerhettem.

Az Ector Hoogstad Architecten egy rotterdami építésziroda, amely elsősorban középületek tervezésével foglalkozik. A munkáik között megtalálhatók kórházak, rendőrségi épületek, iskolák, gimnáziumok és különböző egyetemi épületek is. Az iroda egyik meghatározó szakterülete a campusok és oktatási környezetek tervezése. Különösen érdekes volt számomra, hogy a TU Delft campusán is több épületet terveztek, így az egyetemi építészetet nem csak elméletben, hanem konkrét, megvalósult példákon keresztül is megismerhettem.

A gyakorlat elején természetesen volt bennem egy kis bizonytalanság, hiszen egy idegen országban, egy új irodában kellett helytállnom. Ráadásul az elején kiderült, hogy bizonyos programokat, amelyeket az egyetemen még nem használtam magabiztosan, például a Revit, az InDesign vagy az Illustrator használatát, az irodában sokkal magasabb szinten alkalmazzák. Ezt azonban egyáltalán nem éltem meg negatívumként. Éppen ellenkezőleg: nagyon sokat jelentett, hogy a kollégáim türelmesen megmutatták a programok használatát, és gyakorlatilag mindenre megtanítottak, amire a munkám során szükségem volt. Így ahelyett, hogy azzal kellett volna foglalkoznom, hogy mit nem tudok, folyamatosan azt éreztem, hogy napról napra többre vagyok képes.

A szakmai feladatok során megtapasztalhattam, hogy egy építészeti terv elkészítése mennyivel összetettebb annál, mint amit egyetemi projektként általában látunk. Fontos volt a precíz dokumentáció, a megfelelő grafikai megjelenítés, a modellezés, a tervlapok összeállítása, valamint az is, hogy a saját munkámat másokkal együttműködve tudjam továbbfejleszteni. Különösen hasznos volt megtapasztalni azt, hogyan működik egy nagyobb iroda csapatként, ahol egy-egy projekten több ember dolgozik egyszerre, és mindenkinek megvan a saját szerepe és felelőssége.

Ami azonban számomra talán még a szakmai tapasztalatnál is emlékezetesebb volt, az az iroda közössége. Az Ector Hoogstad Architectenben nagyon sok fiatal kolléga dolgozik, nagyjából tíz olyan munkatárs is volt, aki harminc év alatti. Emiatt az első pillanattól kezdve nagyon könnyű volt beilleszkedni. Nem éreztem azt, hogy gyakornokként külön lennék választva a többiektől. Inkább úgy éreztem, hogy egy közösség tagja vagyok, ahol mindenkihez lehet kérdéssel fordulni, és ahol a munka

mellett természetes része a napnak a beszélgetés, a közös kávézás és a mindennapi közös ebéd is.

Az iroda hangulata nagyon közvetlen és családias volt. Rendszeresen szerveztek olyan programokat, amelyek nemcsak szórakozásként szolgáltak, hanem szerintem a csapat összekovácsolásában is fontos szerepet játszottak. Havonta például előadásokat tartottak, amelyekre különböző területekről hívtak érdekes embereket: ismert művészeket, építészeket, írókat és más kreatív szakembereket. Ezek az alkalmak egy büféasztallal és italokkal egészültek ki, így az előadás után kötetlenül is lehetett beszélgetni az előadóval és a kollégákkal.

A közös programok sem merültek ki az irodai eseményekben. Volt közös biciklis kirándulás, sütögetés, holland építészirodák közötti focibajnokság és természetesen kocsmázás is. Ezek az alkalmak segítettek abban, hogy a kollégáimat ne csak munkatársként, hanem emberként is megismerjem. Amikor a gyakorlat végén el kellett búcsúznom, különösen jól esett, hogy a kollégák egy kis ajándékkal és brownie-val készültek nekem. Ez apróságnak tűnhet, de számomra nagyon sokat jelentett, mert azt éreztem, hogy valóban befogadtak, és nem csak egy gyakornok voltam, aki néhány hónapra megfordult náluk.

A rotterdami élet is nagyon fontos része volt az Erasmus-élménynek. Egy modern, folyamatosan mozgó és fejlődő város, ahol egyszerre van jelen a kikötői múlt, a kortárs építészet. Építészhallgatóként különösen inspiráló volt nap mint nap a városban közlekedni, hiszen szinte mindenhol érdekes épületekkel és városi megoldásokkal találkozhattam.

Rotterdam számomra egy igazi pezsgő város lett. Nagyon sok különböző nemzetiségű emberrel lehet találkozni, és szinte mindenki beszél angolul, így a mindennapi ügyintézés és a kapcsolatteremtés is könnyű volt. Ez nagyban megkönnyítette azt is, hogy külföldiként otthonosabban érezzem magam. Az egyik legjobb dolog pedig a biciklizés volt. Rotterdam infrastruktúrája nagyon jól alkalmazkodik a kerékpáros közlekedéshez, ezért szinte mindenhova könnyen el lehetett jutni biciklivel. Az iroda, az egyetemek, a városközpont, a parkok és a különböző programok is könnyen elérhetőek voltak. Emiatt a bicikli nem csak közlekedési eszköz lett számomra, hanem az egyik legjobb módja annak, hogy felfedezzem a várost.

A gyakorlat végére ezért nemcsak több szakmai tudással, hanem rengeteg élménnyel, új ismeretségekkel és egy sokkal önállóbb szemlélettel tértem haza. Az Erasmus egyik legnagyobb tanulsága számomra az lett, hogy érdemes kilépni a megszokott környezetből, mert egy új országban és egy új szakmai közegben olyan dolgokat is megtanulhatunk magunkról és a szakmánkról, amelyekre itthon talán nem lenne lehetőségünk.